

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Luďkem Pilným v právní věci

žalobce:

Z [redacted] P [redacted] nar. [redacted]
bytem [redacted]
zastoupeného A [redacted] H [redacted], obecným zmocněncem
bytem [redacted]

proti

žalovanému:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti,
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2
jedinajícím Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2

o zaplacení 3 014 000,- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 3 000 000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ode dne 28.10.2014 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku ve výši 1 800,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zaplacení náhrady majetkové újmy ve výši 14 000,- Kč a nemajetkové újmy ve výši 3 000 000,- Kč, a to v souvislosti s protiprávním jednáním příslušníka vojenské policie, [redacted] Š [redacted], který žalobce křivě obvinil z útoku se zbraní na veřejnou osobu. V důsledku protiprávního jednání příslušníka vojenské policie byl žalobce obviněn z trestného činu Policií ČR, Obvodním ředitelstvím pro Prahu III. SKPV, rozhodnutím ze dne 28.10.2014, sp.zn. [redacted], kterým bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce. Trestní stíhání zrušila dohlížející státní zástupkyně JUDr. Iva Brücklerová. Trestním stíháním byla žalobci způsobena majetková újma ve výši 14 000,- Kč a nemajetková újma ve výši 3 000 000,- Kč. Majetková újma vznikla žalobci, neboť neměl možnost se po dobu 14 dnů jako [redacted], protože byl pod dobu [redacted] dnů vězněn a vozidlo pro jeho obživu bylo [redacted] dní zadržováno policií. Dále žalobci vznikla nemajetková újma, když bylo zasaženo do jeho osobnostních práv, a to

do práva na čest a důstojnost fyzické osoby, do dobré pověsti žalobce, do práva na zdraví, do práva na rodinný život a do ostatních práv. Žalobci nebyl při neoprávněném zásahu umožněn osobní kontakt se zmocněným zástupcem. Trestní stíhání bylo zahájeno na základě lživé výpovědi vojenského policisty. Lživá výpověď byla motivována politicky, aby byl nepohodlný aktivista umlčen. Byla spuštěna očerňující mediální kampaň. Došlo k diskriminaci žalobce, protože policie neshromažďovala důkazy ve prospěch žalobce. Trestní stíhání žalobce bylo zrušeno usnesením OSZ pro Prahu 3, č.j. [REDAKCE] ze dne 24.11.2014. Žalobce dopisem ze dne 18.2.2015 požádal Ministerstvo obrany ČR o odškodnění podle zákona č. 82/1998 Sb. ve výši 3 014 000,- Kč. Žalobce požádal o odškodnění rovněž žalovaného, a to dopisem ze dne 3.7.2015. Do dne podání žaloby žalovaný na výzvu žalobce nereagoval.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Učinil nespornou skutečnost, že žalobce dne 3.3.2015 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. u Ministerstva obrany, kterážto žádost byla následně postoupena žalovanému. Žalobce požadoval náhradu škody v celkové výši 3 014 000,- Kč představující ušlý zisk ve výši 14 000,- Kč a náhradu nemajetkové újmy ve výši 3 000 000,- Kč. Žalovaný vyzval žalobce dopisem ze dne 10.3.2016, zaslaným na doručovací adresu žalobce, ke specifikaci výše škody a celkové konkretizaci požadovaného nároku a doložení důkazů. Písemnost se vrátila jako nedoručená, tudíž žádost nebylo možno projednat a žalovaný nároku nevyhověl. Z dostupných údajů bylo možné dle žalovaného učinit závěr, že žalobce byl trestně stíhán od [REDAKCE] do [REDAKCE], tedy po dobu necelého jednoho měsíce. Co se týče doby, po kterou byl žalobce omezen na osobní svobodě, žalovaný nedisponoval konkrétními údaji. Žalobce v žádosti neuvedl dle žalovaného žádné podrobnosti. Rovněž jakékoli údaje nutné k posouzení ušlého zisku neměl žalovaný k dispozici. Po zrušení trestního stíhání byla věc dne 27.11.2014 postoupena ÚMČ Praha 3 k projednání přestupku. Žalovaný neměl informace o tom, jak dané přestupkové řízení skončilo, nicméně způsob ukončení přestupkového řízení může mít dle žalovaného význam i pro posouzení požadované náhrady škody. Z dostupných údajů bylo dle žalovaného zřejmé, že žalobce dne 28.10.2014 v době konání pietního aktu na Vítkově nerespektoval pokyny příslušníků vojenské policie a narušoval svým nepřístojným chováním pietní akt. Žalobce v žalobě citoval závěry Okresní státní zástupkyně uvedené v usnesení č.j. [REDAKCE] nicméně dle žalovaného opominul pasáže, ve kterých je konstatováno, že žalobce narušoval průběh organizovaného shromáždění a jeho chování bylo problematické.
3. Na jednání konaném dne 22.7.2016 vzal žalobce žalobu částečně zpět, a to ve vztahu k požadované majetkové újmě ve výši 14 000,- Kč. V návaznosti na souhlasné stanovisko žalovaného s částečným zpětvzetím soud řízení v tomto rozsahu zastavil, přičemž předmětem řízení zůstal nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 3 000 000,- Kč s příslušenstvím.
4. Ze spisu Policie ČR, Obvodního ředitelství Policie III., SKPV, č.j. [REDAKCE] [REDAKCE] bylo soudem zjištěno následující. Žalobce byl zadržen dne [REDAKCE] v [REDAKCE] hod. Dne [REDAKCE] ve [REDAKCE] hod. byl žalobce vyzván k vydání vozidla Škoda Superb, RZ [REDAKCE], jako věci důležité pro trestní řízení. Žalobce vozidlo vydal dobrovolně a prohlásil, že předmětné vozidlo je předmětem [REDAKCE]. V úředním záznamu o podané vysvětlení dne 28.10.2014 žalobce uvedl, že využívá svého práva a k věci nebude vypovídat. V úředním záznamu o podaném vysvětlení dne 28.10.2014 [REDAKCE] M [REDAKCE] Š [REDAKCE] uvedl: „Dnešního dne 28.10.2014 jsem byl ve službě na zajištění vojenské akce u příležitosti vzniku Československé republiky u památníku Vítkov na Praze 3. Na uvedeném místě jsem byl v 8.00 hod. s kolegou V [REDAKCE] a P [REDAKCE]. Za úkol jsme měli regulaci dopravy. Před námi bylo stanoviště mých kolegů, kolegyně M [REDAKCE] a S [REDAKCE]. Před 10.00 hod. jsem ve vysílačce uslyšel [REDAKCE] S [REDAKCE] který do vysílačky sdělil, že přes jeho stanoviště projelo osobní vozidlo, jehož řidič nedbal pokynu k zastavení a najel na kolegyni M [REDAKCE]. Dále sdělil, že máme toto vozidlo zastavit. Vzal jsem si do pravé ruky zastavovací terč a dával jsem řidiči pokyn k zastavení.“

Bylo to v době, kdy bylo ještě toto vozidlo asi 50 m ode mě. Znamení k zastavení vozidla jsem řidiči dával tak, že jsem pravou rukou s terčíkem vztyčil nad hlavu, aby to znamení bylo co nejzřetelnější. Dále uvádím, že jsme všichni byli vybaveni reflexními vestami oranžové barvy s nápisem vojenská policie. On nezastavoval a jel stále ke mně. To už zpomalil, ale nezastavil a najel na mě. Já jsem stál před jeho levou přední částí. Jak na mě najížděl, tak jsem byl nucen vyskočit nohama nad zem a uskočit dozadu, aby mě neporanil, a v důsledku toho jsem narazil levou rukou do přední části vozidla. On potom zastavil. Přistoupil jsem k vozidlu, kde na mě jeho řidič začal křičet, že nejsem policista a tudíž nemám oprávnění ho zastavovat. Já jsem mu na to řekl, že nezná zákony a jelikož jsem byl v šoku, od vozidla jsem následně odešel. Na místě jsem byl pouze já. Mí dva kolegové regulovali dopravu za mnou ve vzdálenosti asi 20-30 m. Oni to neviděli, ale přišel za mnou psovod PČR, [REDAKCE] M [REDAKCE] H [REDAKCE] a následně příslušník R [REDAKCE] Š [REDAKCE], kteří mě sdělili, že incident viděli. Poté si celou věc moc nepamatuji z důvodu, že jsem byl v šoku, ale policisté mně zavolali záchrannou službu, která mně následně odvezla do [REDAKCE], kde jsem byl ošetřen. Pracovní neschopnost byla vystavena mým ošetřujícím lékařem. "Ze zprávy o ambulátním vyšetření zpracované dne 28.10.2014 v 11.11 hod. [REDAKCE] P [REDAKCE] J [REDAKCE] byla M [REDAKCE] Š [REDAKCE] stanovena diagnóza [REDAKCE] J [REDAKCE] M [REDAKCE] v úředním záznamu o podaném vysvětlení dne 28.10.2014 uvedla: „Pracuji u [REDAKCE]“

Dnešního dne 28.10.2014 jsem byla velena k zabezpečení slavnostního nástupu k výročí vzniku Československé republiky, které se mělo konat na Národním památníku na Vítkově v Praze 3. Konkrétně jsem měla za úkol regulaci a parkování návštěvníků pietního aktu. Měla jsem určené stanoviště v ulici Pražáčka, kde jsem byla s [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE]. Na uvedené stanoviště jsme se oba dostavili v 8.00 hod. a samotný pietní akt měl začít v 10.00 hod. Od 8.00 hod. však již na místo začali najíždět návštěvníci a aktéři samotného pietního aktu. My jsme zabezpečovali parkování. Část hostů, kteří byli VIP, jezdila rovnou k samotnému památníku. My jsme zastavovali všechna vozidla a určovali jsme, kdo zaparkuje na parkoviště a kdo pojedí přímo až k památníku. Tam již byla ve vzdálenosti asi 100 m skupinka mých 3 kolegů, kteří organizovali parkování u samotného památníku. Vše probíhalo v pořádku standardním způsobem a s nikým nebyly žádné problémy. Asi kolem 9.45 hod. se již parkoviště zaplnilo a my jsme již nechávali projíždějící vozidla parkovat na chodníku. Zdálo se, že jsme slyšeli hlasitou hudbu z tlampače, který byl přidělaný na přijíždějícím vozidle [REDAKCE] asi Škoda Octavia nebo Škoda Superb. Snažila jsem toto vozidlo již z dálek zastavit, a to vztyčením zastavovacího terče. Řidič tohoto vozidla však na mé pokyny k zastavení nereagoval. Měl tendenci mě jako zleva z mého pohledu objet přes obrubník a já jsem musela uskočit, protože najížděl přímo na mě. Vůbec nezastavil a jel dál. Já s kolegou, který byl kousek za mnou, jsme volali vysílačkou kolegům, kteří byli nahoře před památníkem, aby ho zastavili, že nám ujel. Dívali jsme se za ním a viděli jsme, jak se ho kolega nadporučík M [REDAKCE] Š [REDAKCE] snaží zastavovacím terčem zastavit, ale opět nereagoval a jel dál a pak ho to auto srazilo. Viděla jsem to z dálek asi 100 m. Pak jsme M [REDAKCE] volali, jestli je v pořádku, a on nám řekl, že má něco s rukou. Pak šel můj kolega kapitán S [REDAKCE] za ním a já jsem se dál musela věnovat regulování parkování, tak přesně nevím, co se tam dále dělo. " V úředním záznamu o podaném vysvětlení dne 28.10.2014 uvedl M [REDAKCE] S [REDAKCE], že je v současné době zaměstnán u [REDAKCE]. Dnešního dne tj. od 28.10.2014 nastoupil do zaměstnání v 7.00 hod., na ulici Vaníčková, Praha 1. Měl se účastnit zabezpečení vojenské akce na veřejnosti, která probíhala na Vítkově, a měl za úkol regulaci dopravy. Na stanoviště se dostavil v 8.00 hod., kde byl společně s kolegyní J [REDAKCE] M [REDAKCE]. Měli přidělené stanoviště parkoviště u památníku Vítkov. Zde regulovali dopravu. Kolem 9.45 hod. viděl s kolegyní přijíždět k jejich stanovišti vozidlo tovární značky Škoda Superb, RZ [REDAKCE] dále neví, kdy na střeše vozidla byl umístěn tlampač, ze kterého hrála velmi hlasitě hudba a dále přes vozidlo byla dána státní vlajka. Kolegyně se rozhodla toto vozidlo zastavit a zkontrolovat, zda má povolení pro vjezd. Kolegyně vyšla do silnice blíže ke středové čáře a

pomocí zastavovacího terčíku toto vozidlo zastavovala. Řidič vozidla však na pokyny kolegyně nereagoval a dále pokračoval ve svém směru, kdy bylo vidět, že řidič absolutně nereaguje na pokyny, ani nezpomaluje vozidlo. Jenom jeho vozidlo se stále přibližovalo k chodníku. Když však kolegyně viděla, že řidič nereaguje, vozidlo nezpomaluje a že by kolegyni přešel, tak tato byla nucena uskočit zpět ke středové čáře, kdy vozidlo kolem ní těsně projelo. K tomuto ještě uvedl, že všichni policisté, kteří se podíleli na řízení silničního provozu, byli označení oranžovými reflexními vestami. Na to reagoval tak, že volal pomocí vysílačky na další stanoviště, aby uvedené vozidlo zastavili. Dále uvedl, že sledoval, jak další kolega z vojenské policie se snaží zastavit uvedené vozidlo, a to opětovně zdviženým zastavovacím terčíkem. Vozidlo opětovně na toto nereagovalo, kdy viděl, jak kolega musel bouchnout rukou do vozidla, kdy na toto následně řidič reagoval zastavením svého vozidla.

E. H. v úředním záznamu o podaném vysvětlení dne 28.10.2014 uvedla: „Pana Z. P. znám asi [redacted] roky, je to můj známý, potkáváme se, je to [redacted] Pana L. S. znám asi [redacted] roky přes jeho otce. S panem P. a panem Š. jsme se dnes ráno po telefonu domluvili, že půjdeme k Národnímu památníku na Vítkově v Praze 3 položit kytici. Já jsem jim vezla trikoloru. Vystupovala jsem z tramvaje na Ohradě, oni byli na parkovišti u autobusové zastávky č. 136 směrem do centra. Tam jsem je potkala. Byla jsem ráda, že nemusím takovou dálku chodit pěšky, mám astma a špatně si mi dýchá. Pan P. seděl za volantem a pan Š. seděl také vzadu. Já si sedla za řidiče. Auto mělo stříbrnou barvu. Kolik bylo hodin, to přesně nevím, bylo něco po 9.30 hod. Vyjeli jsme z parkoviště, zatočili jsme hned doprava. Je to ulice, která vede k památníku. Na autě byl přimontován reproduktor a státní vlajka na střeše. Neviděla jsem, jak pan P. objížděl policistku Vojenské policie. Víím, že pan P. zastavil, když jsme přijeli k památníku. Já jsem vylezla ven, na místo se seběhli policisté. Já jsem s panem Š. i s panem P. šla na ceremoniál. Pan P. někam zmizel, viděla jsem jeho záda, že odchází na parkoviště. My dva jsme tam dále stáli a filmovali ceremoniál. Pak jsme si uvědomili, že tam pan prezident nebude, tak jsme s panem Š. odcházela k místu, kde pan P. původně zastavil. On stál vedle auta po pravé straně na chodníku. Já se ptala, co se stalo. Pan P. mi řekl, měl údajně někoho přejet. Křičeli na mě, že tam jede záchranka. Panu P. dali pouta a policisté ho odvezli. Já s panem Š. jsem čekala, až bude odvezeno auto, udělalo se mi ze všeho špatně. Pak jsme se dozvěděli, že jsme zadrženi svědkové, ačkoliv nám to nikdo nesdělil, museli jsme počkat na místě. Neviděla jsem, že by pan P. najel autem do nějaké osoby, seděla jsem za řidičem a hledala jsem po kapsách a tašce trikoloru. Necítila jsem žádný náraz nebo náhlé vybočení vozu při cestě autem k památníku.“ I. Š. v úředním záznamu o podaném vysvětlení dne 28.10.2014 uvedl: „Pana Z. P. znám asi [redacted] let. Jsme známí. Paní H. znám asi [redacted] roky. Dnes ráno mi zavolal pan P. mezi sedmou a osmou ranní, že má nápad dát květinu k Národnímu památníku na Vítkově v Praze 3. Požádal mě, že bych měl dělat dokumentaristu. Proto jsem vzal s sebou kameru zn. Sony Handycam. Dozvěděl jsem se také při telefonátu, že kontaktoval paní H. Pan P. pro mě přijel vozem Škoda Superb, [redacted] do ulice [redacted]. Já nasedl do vozidla na sedadlo za sedadlem spolujezdce. Pak jsme jeli na Prahu 3, zastavili jsme na parkovišti na [redacted] zastávky autobusu směrem do centra. [redacted] nastoupila do vozidla paní H. Sedla si vedle mě za pana P. Kytici měl na sedadle spolujezdce pan P. už v době, kdy pro mě přijel. Paní H. vyndala trikoloru, pan P. kytiku vyzdobil tou trikolorou. Pak jsme se rozjeli ulicí doprava směrem k Národnímu památníku na Vítkově. Já jsem pustil kameru těsně před zastavením vozu. Cestou k tomuto místu jsme komunikovali s paní H. o tom, jak bude vše probíhat, jak natočím ceremoniál, že natočím náš příchod s kytkou, její položení k památníku. Cestou jsem se díval převážně na paní H. Pak jsme se zastavili někde před památníkem. Nezaznamenal jsem cestou k památníku, že by pan P. narazil do nějaké osoby. Nezaznamenal jsem náraz vozidla nebo náhlé vybočení ze směru jízdy. Neslyšel jsem, že by se pan P. rozčiloval, že by mu někdo skočil před auto. Nevím, zda jsem zaznamenal, že by vozidlo stavěli policisté.“

Vystoupili jsme z vozu, já měl kameru připravenou. Pak tam byli policisté, kteří s panem P [redacted] něco řešili. Já jsem to dokumentoval na kameru. Pak se vše nějak vyřešilo. Dali jsme se na pochod k soše Jana Žižky z Trocnova. Byl jsem tam asi deset minut. Pak jsem se paní H [redacted] vydal k zaparkovanému vozidlu. Tam nám pan P [redacted] oznamoval, že se prý dopustil údajného napadení nějakého strážníka. Pan P [redacted] byl odveden v poutech. Já s paní H [redacted] jsme byli požádáni, abychom počkali jako svědci. Předtím jsem se domluvil s paní H [redacted] že půjdu domů a ona tam počká do odtažení vozidla pana P [redacted]. Když jsem se ubíral domů, tak mne oslovil policista PČR, abych se chvíli zdržel, že budu zavezen na služebnu jako svědek. Usnesením ze dne 28.10.2014 vydaným PČR OŘ Praha III, SKPV, pod ČTS: [redacted] bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) odst. 2 písm. a) písm. b) tr. zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 28.10.2014 kolem 09.45 hod., tj. v době konání pietního aktu na vrchu Vítkově, tedy na místě veřejnosti přístupném, při řízení motorového vozidla tov.zn. Škoda Superb, [redacted] rz [redacted] nereagoval na příjezdové cestě k Národnímu památníku na Vítkově na pokyny příslušníků Vojenské policie oblečených v uniformách a oranžových reflexních vestách s nápisem Vojenská policie, přičemž jel při dané situaci nepřiměřenou rychlostí a zároveň byl stavěn stavěcím terčem na úrovni sloupu veřejného osvětlení č. 300477 na pravé straně silnice (při pohledu k památníku) příslušníci Vojenské policie poškozenou [redacted] J [redacted] M [redacted], kdy však na její výzvy nereagoval a pokračoval v jízdě přímo na osobu poškozené, kdy ke střetu poškozené s vozidlem Škoda Superb nedošlo, neboť tato stihla uskočit stranou, přičemž následně byl jmenovaný stavěn druhou hlídkou Vojenské policie stavěcím terčem ve vzdálenosti 4 až 7 metrů od sloupu veřejného osvětlení příslušníkem Vojenské policie poškozeným [redacted]. M [redacted] Š [redacted] který dával žalobci znamení k zastavení vozu ve vzdálenosti 50 metrů od jeho osoby tím, že zdvihl terč nad svou hlavu, avšak žalobce na výzvy nereagoval, pouze mírně zpomalil své vozidlo a přitom najel do poškozeného [redacted] Š [redacted] který byl nucen vyskočit nohama nad zem a uskočit dozadu, přičemž narazil levou rukou do přední části vozidla, kdy poté žalobce vozidlo zastavil, čímž však způsobil poranění poškozenému [redacted] Š [redacted] a to [redacted] což si vyžádalo lékařské ošetření v Ústřední vojenské nemocnici v Praze 6 s vystavením pracovní neschopnosti, tedy jednal užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, takový čin spáchal se zbraní a jinému takovým způsobem ublížil na zdraví, jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že hrubým způsobem rušil přípravu, průběh nebo zakončení shromáždění nebo obřad lidí. Žalobce při svém výslechu dne 29.10.2014 uvedl: „Ke sdělení obvinění uvádím, že se v něm neříká pravda. Dne 28.10.2014 jsem chtěl položit kytku u pomníku Jana Žižky z důvodu, že se cítím být potomkem husitů a měl jsem s sebou ve voze paní H [redacted] a pan Š [redacted]. Ráno jsem jim zavola, že toto chci udělat a že by bylo dobré, kdyby mě u toho natáčeli a byl u toho svědek. Z tohoto důvodu jsem je měl s sebou. Oba seděli vzadu, kdy paní H [redacted] seděla za mnou a vedle ní pan Š [redacted]. Z parkoviště jsem vyjel doprava směrem k památníku, kolem jednoho policisty, který měl na sobě reflexní vestu s označením. Jel jsem po prostředku a pustil jsem z reproduktoru chorál božích bojovníků a po levotočivé zatáčce jsem viděl stát policistku [redacted] a ještě s policistou. Policistka zvedla pravou ruku vzhůru, držela v ní plácačku a pak ji sklopila a dala ji zprava doleva, což jsem vnímal, abych uhnul směrem k pravému okraji vozovky. Ze středu vozovky jsem plynule uhnul směrem k pravému okraji vozovky, kde i tak zůstala mezera minimálně pro cyklistu. Touto rychlostí 30 km za hodinu jsem směřoval dále směrem k památníku Vítkov. Ještě v prostředku této cesty jsem se setkal s člověkem, který je mi známý jako pan I [redacted], který pracuje u policie. Když jsem kolem něho projížděl, prohodil jsem s ním pár slov. On říkal: „Co vy tady, pane?“ a já jsem mu řekl „Jedu položit kytku“. Tento rozhovor proběhl za jízdy, aniž bych musel snížit rychlost. U místa, kde stály autobusy, tak na úrovni zadní části autobusu stáli dva policisté opět s reflexními vestami. Jeden z nich

██████████ zvedl pravou ruku nahoru s pláčačkou a ukázal mi stejně jako jeho kolegyně, at' na, z mého pohledu, pravé straně zastavím. Jel jsem rychlostí asi 20 km za hodinu, s vyraženým kvaltem, takže už jsem stejně stavěl, protože tam dál už nemělo žádný smysl jet. V momentě, kdy jsem byl předkem svého vozidla na jeho úrovni a chystal jsem se k němu dojet tak, abych zastavil u něho až v úrovni svého okýnka, tak mi ten policista bouchnul jeho levou rukou do přední kapoty a řekl něco v tom smyslu „řekl jsem stůj“ nebo „tak stůj“ a tak jsem hned zastavil a vylezl z auta. Řekl jsem mu, co dělá on, že má právo mě zastavit, kdy do toho přišli z pravé strany uniformovaní policisté. Řekli mi, at' odtud odjedu, ale já jsem nechtěl, protože mi ještě z auta nedohrála československá hymna, a tak si ode mne vzali občanku. Mezitím ten policista, co mi bouchnul do kapoty, od mého auta odešel a už se se mnou nebavil. Asi 10-15 minut jsem tedy komunikoval s uniformovanými policisty a po dohodě s nimi jsem vypnul aparaturu, vzal jsem kytku a šel jsem jí položit k památníku. Tam jsem pobyl asi 10 minut a šel jsem zpátky. Šel jsem zpátky ke svému autu a pod schodama jsem míjel skupinu vojáků, mezi kterými byl ten policista, co mi bouchnul do auta a kouřil cigaretu. Poté, co jsem došel ke svému autu, jsem byl opět legitimován s tím, že jsem měl spáchat dopravní nehodu. Dne 30.10.2014 byl doručen Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 3 podnět k podání návrhu na vzetí žalobce do vazby s tím, že je zde důvodná obava, že bude opakovat trestnou činnost pro níž je stíhán nebo vykoná skutek, který by mu mohl být označen jako trestný čin, který připravuje na den 17.11.2014. Dne 30.10.2014 bylo obvodním státním zástupcem pro Prahu 3 navrženo, aby byl žalobce vzat do vazby. Usnesením ze dne 31.10.2014 Obvodní soud pro Prahu 3 propustil žalobce ze zadržení na svobodu, přijal písemný slib žalobce a zároveň stanovil dohled probačního pracovníka, a to usnesením ██████████ Podáním ze dne 31.10.2014 podal žalobce do usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 28.10.2014 stížnost. Podáním ze dne 7.11.2014 žalobce stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 28.10.2014 odůvodnil. Dle protokolu o vyhodnocení paměťové karty ze dne 6.11.2014 byl vyhodnocen videozáznam tak, že v čase 00:00-00:24 pan P██████████ řídí vozidlo Škoda Superb, projíždí ulicí Pražačka směrem k Národnímu památníku na Vítkově Praha 3–Žižkov, osoba natáčí záznam ze zadních sedaček, v záběru je středový panel s autorádiem, na přístrojové desce položena květina a část čelního okna, v pozadí je slyšet hudba „kdož sú boží bojovníci“, v čase 00:24-00:25 osoba v civilu (černá bunda) gestem naznačuje co tam řidič s vozidlem dělá, když pak řidič pan P██████████ zvedne obdobně pravou ruku a říká „jedu“ a dále pokračuje v jízdě. V čase 00:25-00:28 se v záznamu přes čelní sklo vozidla objevuje osoba v zelené uniformě v oranžové reflexní vestě a s černým baretem na hlavě, v pravé ruce drží zvednutý nad hlavu zastavovací terč odhadem 50 m před vozidlem, řidič dále pokračuje v jízdě. V čase 00:28 – 00:33 řidič pan P██████████ vidí příslušníka vojenské policie a slovy „nemá mě co zastavovat, vole“ pokračuje v jízdě, vojenský policista se zvednutým zastavovacím terčem jde naproti vozidlu. V čase 00:33-00:34 vojenský policista odhadem 5m před vozidlem gestem i své levé ruky dává signál k zastavení vozidla, řidič stále pokračuje v jízdě stejnou rychlostí. V čase 00:34 – 00:35 ženský hlas ve vozidle není rozumět, poté říká „myslíš, že ho přejedeš, je tvůj“, řidič vozidla nereaguje a pokračuje v jízdě stejnou rychlostí. Za VP stojí ve vzdálenosti 10 m muž, který drží dvě děti ve věku ██████████ let, dále 5 m za příslušníkem VP prochází muž ve společenském oděvu. V čase 00:35-00:36 dochází k nárazu do vojenského policisty levou přední částí vozidla, ženský hlas vykřikne „jau, ty vole“. V čase 00:36-00:41 ženský hlas vykřikne „jau, ty vole“. V čase 00:41-00:42 řidič vozidla se vyklání z otevřeného levého předního okna a ptá se „co je?“. V čase 00:42-00:56 vojenský policista (VP) se nahlíží k panu P██████████ a ptá se ho „vy jste neviděl pokyn, že Vám dávám k zastavení?“. Pan P██████████ se ptá „A Vy jste policista?“. VP odpovídá „Ano.“ Pan P██████████ opakuje „A Vy jste policista?“ VP odpovídá „vojenský policista“ Pan P██████████ udiveně „vojenský policista!“ VP „Ano je to vojenská akce, takže mám stejná oprávnění jako policie“. Pan P██████████ arogantně skáče do řeči „Opravdu? A kdo Vám to řekl?“ VP „Přečtete si zákon!“ Pan P██████████ „Jo? No tak jsem zastavil“ V čase 00:56-01:05 VP žádá pana P██████████, aby couvl s vozidlem a vypnul hudbu. Pan P██████████ odvětví „to nejde

ztlumit“. VP „tak Vás poprosím, abyste odjel“ a odchází od vozidla. Pan P. se vykloní z otevřeného okna a řekne „To mě nemůžete poprosit“. Usnesením ze dne 10.11.2014 bylo vráceno M. I. vozidlo Škoda Superb, RZ. Dle protokolu o vyhodnocení kamerového systému ze dne 10.11.2014 se na záznamu v čase 03:22-03:33 objevuje vozidlo světlé barvy se státní vlajkou na střeše. Vozidlo jede ulicí Pražáčka směrem k památníku. Jede pomalu jízdou odhadem do 20 km v hodině. V čase 03:33-03:43 příslušník VP zvedá nad hlavu zastavovací terč a dává vozidlu signál k zastavení vozidla. Se zdviženým terčem jde proti vozidlu. V čase 03:43-03:45 příslušník VP se zdviženým terčem nad hlavou asi 5 m před vozidlem dává gestem ještě levé ruky signál k zastavení vozidla. Vozidlo mírně zabočí k levému kraji vozovky od příslušníka VP, ale stále pokračuje v jízdě stejnou rychlostí. V čase 03:46 dochází ke střetu VP s vozidlem, kdy VP svou levou rukou se opře o kapotu vozidla a nadskočí. V tom vozidlo zastaví. V čase 03:47-03:48 VP stojí před vozidlem a rozhodí obě ruce. V čase 03:48 -04:13 VP se naklání do okénka řidiče a diskutuje s řidičem vozidla. V čase 04:13-04:57 VP přechází před vozidlo, řidič couvá k levému kraji vozovky, VP jde od vozidla. V čase 04:57 – 05:30 řidič vystupuje z vozidla a obchází vozidlo, jde na chodník vlevo od stojícího vozidla. Zde je dvoučlennou hlídkou Policie ČR kontaktován a vrací se k vozidlu i VP, kdy také komunikuje s hlídkou PČR. V čase 05:30-12:20 řidič vozidla diskutuje s hlídkou PČR, příslušník VP dále koordinuje příjezdající vozidla. Usnesením ze dne 24.11.2014 č.j. státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3 podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušila ke stížnosti žalobce usnesení policejního orgánu PČR OŘ Praha III, SKPV, ze dne 28.10.2014, Státní zástupkyně v odůvodnění usnesení uvedla, že k uvedeným jednáním se váže i skutková podstata provinění dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kdy je nutno přisvědčit námitce stěžovatele, neboť v odůvodnění sdělení obvinění zcela absentuje jakékoli odůvodnění použité právní kvalifikace či jakákoli zmínka o ní. Nicméně státní zástupkyně v jednání obviněného neshledává naplnění skutkové podstaty uvedeného trestného činu. Je sice pravdou, že žalobce narušoval průběh organizovaného shromáždění, avšak v žádném případě nelze toto jeho jednání označit jako narušování hrubým způsobem. Státní zástupkyně v daném případě uzavírá, že jednání obviněného na předmětném shromáždění bylo zcela jistě problematické, nicméně dosud zdokumentované skutečnosti nenasvědčují tomu, že společenská škodlivost jeho jednání dosáhla intenzity tak, jak to má na mysli ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Dne 27.11.2014 došlo k odevzdání věci k projednání přestupku žalobce Úřadu Městské části Praha 3. Dne 4.12.2014 byla věc postoupena Magistrátu Hlavního města Prahy, odboru dopravně správních činností. Dne 29.7.2015 byl vydán příkaz o uložení pokuty žalobci, a to ve výši 1 500,- Kč. Žalobce přípisem ze dne 12.8.2015 podal odpor proti příkazu o uložení pokuty. Dne 6.11.2015 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, č.j. MHMT s tím, že vzhledem k tomu, že dle ustanovení § 20 Zákona o přestupcích zanikla odpovědnost za přestupek ke dni 29.10.2015 nezbylo správnímu orgánu než rozhodnout, jak je uvedeno. Na obrazovém záznamu z automobilu řízeného žalobcem dne 28.10.2014 je zachycena jízda automobilu ze zadních sedadel prostorem mezi předními sedadly. Nejprve obrazový záznam zachycuje čelní sklo vozidla a situaci před ním. Hraje hudba, na přední palubní desce je položena kytice. Automobil projíždí kolem autobusů, které jsou zaparkovány po levé straně ve směru jízdy automobilu. Automobil přijíždí na konec ulice, kde jsou po pravé straně zaparkovány automobily. Ve vzdálenosti přibližně 50 metrů před vozidlem stojí v blízkosti fontány příslušník vojenské policie oblečený v oranžové reflexní vestě, který zvedá nad hlavu zastavovací terč a jde naproti automobilu. Řidič vozidla, jehož odraz je zachycen ve zpětném zrcátku, říká: „Nemá mě co zastavovat, vole.“ a pokračuje v jízdě. Vojenský policista přibližně 5 metrů před vozidlem zvedá i levou ruku, a to do vodorovné polohy směřující ke kraji vozovky. Vozidlo nadále pokračuje v jízdě až k levému boku příslušníka vojenské policie, jehož levá ruka je vidět bezprostředně před čelním sklem vozidla. Následně dochází k prudkému zastavení vozidla, kdy se obraz záznamu přesune v důsledku prudkého zastavení z čelního skla na multimediální systém. Prudké

zastavení vozidla je komentované ženským hlasem: „Jau, ty vole.“ Následně je na obrazovém záznamu zachycen rozhovor řidiče s vojenským policistou oblečeným do oranžové vesty označené číslem 2561, který se sklání k okénku řidiče a říká: „Vy jste neviděl, že Vám dávám pokyn k zastavení?“ Řidič reaguje slovy: „A vy jste policista?“ Příslušník vojenské policie odpovídá: „Ano“. Řidič se opětovně ptá: „Vy jste policista?“ Vojenský policista odpovídá: „Vojenský policista“. Řidič opakuje: „Vojenský policista“. Vojenský policista pokračuje: „Toto je vojenská akce, takže mám stejná oprávnění jako policie“. Řidič skáče do řeči: „Opravdu? A kdo Vám to řekl?“ Vojenský policista odpovídá: „Přečtete si zákon“. Řidič reaguje slovy: „No tak jsem zastavil“. Vojenský policista říká: „Já Vás poprosím kdyžtak couvnout a tohle ztlumit“. Řidič reaguje slovy: „Tudle nejde ztlumit“. Vojenský policista říká: „Tak Vás poprosím, abyste odjel.“ a odchází od vozidla směrem k přední části vozidla. Řidič za ním říká: „To mě nemůžete poprosit“, následně parkuje vozidlo. Vojenský policista stojí z pohledu řidiče vozidla před levým předním světlem. Mužský hlas zevnitř vozidla uvádí: „Z██████ co mi to děláš?“ Řidič reaguje: „Co je?“ Mužský hlas dále uvádí: „Ztlum to, já tě neslyším“. Řidič odpovídá: „Já nemůžu, ještě musím pustit jednu písničku.“ Osoba, která pořizuje obrazový záznam, vystupuje následně z vozidla z pravé zadní části, přičemž pokračuje v chůzi kolem zadní části vozidla. Dále je zachycen další mužský hlas, který říká: „Hele, dej to tady odsad' pryč, at' tady můžou projet“. Následně je zachycen žalobce, který obchází vozidlo a hovoří s přítomným policistou. Přichází další policista a další osoba v černé bundě. Žalobce uvádí: „Jako petiční stánek nejsem povinen (dále není rozumět), neruším tady nikoho“. Současně otevírá peněženku s doklady. Policista se žalobce dotazuje: „Máte povolení k vjezdu?“ Žalobce odpovídá: „Já nepotřebuju mít povolení k vjezdu, pánové“. Policista reaguje slovy: „A to víte jak?“ Žalobce odpovídá: „Je to petiční stánek.“ Dále žalobce předává policistovi občanský průkaz. Dva policisté následně hovoří s přítomným vojenským policistou oblečeným v oranžové reflexní vestě s číslem 2561. Policista se vrací k žalobci a říká: „Pane P██████ nemáte tady co dělat s tím vozidlem, takže se s tím otočte“. Následně reakci žalobce není rozumět. Policista dále pokračuje: „Všechny mají povolení od Magistrátu, to Vy nemáte. Krom toho, když jste sem vjížděl, tak je tam dopravní značení zákaz vjezdu. Mimo to, nerespektoval jste zastavení na pokyn příslušníka vojenské policie, rozumíte mi“. Žalobce odpovídá: „Nerozumím“. Policista pokračuje: „Tak to máte smůlu. V tom případě se otočte a odjeďte nebo Vás oznámím na úřad, že tady nemáte, co dělat.“ Žalobce reaguje slovy: „To mě oznamte na úřad, protože já tady mám petiční stánek a jdu položit kytku“. Policista dodává: „Tak vypněte aspoň tu aparaturu“. Následně pokračuje rozhovor žalobce s policistou, přičemž tomuto rozhovoru není částečně rozumět s ohledem na hrající hlasitou hudbu. Žalobce hovoří o fašismu a o právní úpravě petičního stánku. Žalobce po chvíli vypíná hudbu, zamyká automobil a odchází. Na obrazovém záznamu pořízeném z památníku Vítkov je zachycena fontána a ulice, po jejíž pravé straně jsou zaparkovány autobusy. Před fontánou se pohybuje osoba v oranžové reflexní vestě. Tato osoba posléze vykročí proti příjíždějícímu vozidlu světlé barvy a ve vzdálenosti přibližně 50 metrů od vozidla zdvihá pravou ruku nad hlavu a pokračuje v chůzi k příjíždějícímu automobilu. Přibližně 5 metrů před vozidlem zdvihá i levou ruku do vodorovné polohy směřující ke kraji vozovky a pokračuje k pravé přední části vozidla. Přibližně 3 metry se před příjíždějícím vozidlem zastaví, přičemž vozidlo pokračuje až k tělu osoby v reflexní vestě. V momentě, kdy dosáhne úrovně osoby v reflexní vestě, se tato osoba náhle předkloní a opře se levou rukou o přední část vozidla, přičemž vozidlo současně prudce zastaví. Osoba v reflexní vestě rozpaží obě ruce a jde směrem k oknu řidiče. V předklonu následně hovoří s řidičem a poté od vozidla odchází. Ze zadní části vozidla vystupují dvě osoby a posléze vystupuje z vozidla i řidič. Řidič vozidla obchází vozidlo a jde na chodník přiléhající k automobilu, kam přicházejí další osoby a rovněž přibíhá osoba v oranžové reflexní vestě. Osoba v oranžové reflexní vestě následně odchází do prostoru před fontánou, kde uděluje pokyny příjíždějícím automobilům, komunikuje s kolemjdoucími. Řidič vozidla přechází zpět na stranu řidiče a otevírá dveře. Posléze odchází od vozidla a prochází okolo fontány. Osoba

v oranžové vestě přichází k osobám stojícím vedle zaparkovaného vozidla a poté opět odchází do prostoru před fontánou. Po určité chvíli přijíždí z pravé strany vůz Policie ČR, který parkuje za zaparkovaným vozidlem. Současně se vrací řidič vozidla, který je zastaven v prostoru před fontánou příslušníky Policie ČR. Policisté s řidičem diskutují a vrací se k zaparkovanému vozidlu. Osoba v oranžové vestě se nadále vyskytuje v prostoru před fontánou. Po určité chvíli do prostoru před fontánou přijíždí vůz rychlé záchranné služby. Vůz rychlé záchranné služby následně odjíždí a poté odjíždí i policejní vozidlo, které se nacházelo za zaparkovaným vozidlem. Z přípisu žalobce ze dne 18.2.2015 adresovaného Ministerstvu obrany ČR bylo soudem zjištěno, že žalobce požádal o náhradu nemajetkové i majetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem pracovníka [REDAKCE] M [REDAKCE] Š [REDAKCE] který žalobce protiprávně obvinil. Nesprávným úředním postupem vznikla žalobci dle přípisu majetková škoda ve výši 14 000,- Kč spočívající v tom, že nemohl vykonávat své povolání po dobu 14ti dnů, kdy mu bylo odtaženo a zadrženo vozidlo Škoda Superb, kterým [REDAKCE] dále pak nemajetková újma ve výši 3 000 000,- Kč, která spočívá v poškození zdraví a dobrého jména, jména rodiny, v zaměstnání, u přátel. Stanovisko žalovaného ze dne 30.3.2016 potvrzuje, že žalovaný nárok žalobce neuznal a náhradu škody nepřiznal s tím, že nebyly naplněny podmínky pro vznik nároku dle zákona č. 82/98. Z přípisu ČTK ze dne 28.7.2016 bylo soudem zjištěno, že tato na dotaz soudu sdělila, že ČTK ve zpravodajství dne 28.10.2014 ani ve dnech následujících jméno pana Z [REDAKCE] P [REDAKCE] přímo neuvedla. ČTK vydala zprávu, která s osobou jmenovaného souvisí. Příložená zpráva označená jako „[REDAKCE]“ obsahuje text: „[REDAKCE]“

„[REDAKCE]“ Přípis [REDAKCE] ze dne 29.7.2016 prokazuje, že [REDAKCE] záznam událostí ze dne 28.10.2014, které by měly obsahovat reportáž o zadržení Z [REDAKCE] P [REDAKCE] nemůže poskytnout, neboť nemá povinnost poskytovat přepisy pořadu nebo záznamy pořadu na vyžádání soudu a tímto způsobem poskytovat součinnost žalobci, který má případné důkazní břemeno. Vzhledem k tomu, že z ustanovení § 128 o.s.ř. vyplývá povinnost bezplatně na dotaz soudu sdělit skutečnosti, které mají význam pro řízení a rozhodnutí, [REDAKCE] dále sdělila, že pořad [REDAKCE] je dostupný na webu [REDAKCE] a reportáž o zadržení žalobce Z [REDAKCE] P [REDAKCE] tento pořad neobsahuje. Přípis [REDAKCE] ze dne 2.8.2016 potvrzuje, že jmenovaná společnost sdělila, že záznam reportáže o zadržení pana Z [REDAKCE] P [REDAKCE] odvyšlané v pořadu [REDAKCE] dne 28.10.2014 již nemá [REDAKCE] k dispozici. Z článku „[REDAKCE]“ zveřejněného na webových stránkách [REDAKCE] dne 28.10. soud zjistil, že v tomto je uvedeno: „[REDAKCE]“

„ Z článku označeného ,
“ bylo soudem zjištěno, že v tomto je uvedeno: „

„ Článek byl
zveřejněn na stránkách , V článku ,
“ , který byl zveřejněn na webových stránkách
je uvedeno: „

„ Článek
“ zveřejněný na
webových stránkách , dne 28.10.2014 prokazuje, že v tomto je uvedeno: „

„ Diskuse k předmětnému článku obsahuje 33
příspěvků, ve kterých je mj. uvedeno „jen další šmejd“, „měli ho sejmout“, „ty jsi kokot jako
ten , P , nebo jak se jmenuje“, „doufám, že jim při výsledku aspoň 30x upadne na
umývárně“, „lidský zmetek“, „co ten idiot chtěl dokázat“, „takovému kokotovi sebrat řidičák
a i auto a ještě nakopat a zavřít až bude smrdět.“ V článku označeném jako „
“ je uvedeno: „

daném místě byla svědkyně pěšky. Viditelnost byla v té době dle svědkyně dobrá. Svědkyně měla za to, že vozidlo žalobce pokračovalo bez zastávky od jejího úseku až ke kašně. Když dala pokyn kolegovi, ať vozidlo zastaví, situaci sledovala a působilo to na ni dojemem, že došlo k nárazu do kolegy. Když byla záležitost vyšetřována policií, označila sloupy, u kterých stála v době, kdy okolo ní žalobce projížděl. Dle svědkyně bylo z jejího stanoviště vidět až k památníku. Se svědkyní byl na stanovišti ještě M. S. Nikdo další u nich nebyl. Z výslechu svědka M. S. bylo soudem zjištěno, že se účastnil zajišťování akce 28.10.2014 na Vítkově. Konkrétně stál na točně u památníku Vítkov, kde reguloval dopravu, to znamená, že usměrňoval vozidla, kde mají zaparkovat, zejména vozidla tzv. VIP osob, dále vozidla taxi služeb apod. Pokud byl svědek dotázán, zda všechna vozidla uposlechla toho dne jeho výzvy, uvedl, že kromě žalobce uposlechli výzvy všichni. O příjezdu žalobce se dozvěděl z vysílačky, kdy zaslechl zprávu od kolegů pracujících na stanovišti na příjezdové cestě k památníku s tím, že přijíždí vozidlo, které jim nezastavilo. Svědek tudíž následně použil zastavovací terčík a dával pokyn k zastavení, přičemž vozidlo následně najelo až na svědka, a to tím způsobem, že se musel předklonit, a z toho důvodu narazil rukou do kapoty. Následně to dle svědka začala řešit policie. Svědek vykonával svou službu dál, nicméně ruka jej začala bolet a z toho důvodu policista následně přivolal sanitku, která svědka odvezla k ošetření. Svědek ke střetu s vozidlem doplnil, že vozidlo by mu, pokud by nezastavilo, najelo do holení. Z tohoto důvodu se předklonil. Následně mu řidič sdělil, že nemá právo jej stavět. Svědek mu sdělil, že neznalost zákona neomlouvá. V té době byl oblečen v uniformě a měl na sobě reflexní vestu. Věc si dle svědka posléze převzala státní policie. Svědek věděl o tom, že policie nechala žalobce odejít a pak následně celou věc řešila. Poté za ním přišel i jeden kolega voják, který uváděl, že je ochoten mu dosvědčit předmětnou událost, respektive způsob, jakým se tak stalo a rovněž tak i jeden psuvod od Policie České republiky. Pokyn k zastavení vozidla uděloval svědek přibližně 25 metrů od vozidla. Nicméně vozidlo nezastavovalo. Dle svědka jelo stále stejnou rychlostí, až do svědka téměř narazilo. Při střetu s vozidlem svědek ucuknul nohama, a z tohoto důvodu byl nucen použít ruku, aby nespádl. Svědek žalobce znal, mohl tedy potvrdit, že se jednalo o řidiče předmětného vozidla. Pokud měl svědek popsat vozidlo, uvedl, že se jednalo o vozidlo tovární značky Škoda Superb nebo přičemž na střeše mělo reproduktor se státní vlajkou. Při příjezdu vyhrávala dle svědka hlasitá muzika. Zprávu do vysílačky podávali kolegové svědka z předcházejícího stanoviště, a to kolega S. a druhá kolegyně, přičemž tito stáli dle svědka na horizontu. Poté, kdy svědek vyslechl zprávu ve vysílačce, viděl vozidlo, jak přijíždí. Soustředil se na něj. Svědek měl za to, že vozidlo jelo bez zastavení až k němu. Svědek předmětný incident nehlásil. Ruku, kterou si poranil při tomto incidentu, si nechal ošetřit a následně byl na výslechu. Předmětnou událost začala dle svědka řešit policie, která byla v té době rovněž na místě. Po předmětném incidentu byl svědek v šoku a následně jej začala bolet ruka. Toto oznámil vysílačkou svému náčelníkovi, přičemž jejich rozhovor zaslechl i policista. Ten sdělil, že zavolá rychlou záchranou službu, což učinil. Svědek nevěděl, zda byl schopen posléze vykonávat v šoku svoji práci. Svědek nebyl schopen uvést rychlost, jakou se k němu blížilo předmětné vozidlo žalobce. Pokud se jednalo o první stanoviště, které bylo ještě na Koněvově, toto nemělo dle svědka žádným způsobem omezovat vjezd vozidel do ulice směřující k památníku na Vítkov. Poté je dle svědka zákaz vjezdu s dodatkovou tabulkou. Následně na horizontu silnice k památníku na Vítkov byla dle svědka druhá hlídka, respektive druhé stanoviště vojenské policie, a to ve složení S. a M. Na třetím stanovišti stál svědek. Svědek měl za to, že viděl na druhé stanoviště. Svědek vykonával pravomoci vojenského policisty. Měl omezené pravomoci. V aktuální situaci nemohl řešit přestupek spočívající v zákazu vjezdu vozidel k památníku na Vítkov. Vojenští policisté mají dle svědka vždy oprávnění zastavovat vozidla, a to nikoliv pouze ve zvláštním režimu.

5. Na základě provedeného dokazování učinil soud tento závěr o skutkovém stavu:

Žalobce dne 28.10.2014 řídil vozidlo tov.zn. Škoda Superb, [redacted] registrační značky [redacted] přičemž okolo 9.45 hod. přijížděl po ulici Pražacka směrem k fontáně nacházející se za zadní částí Národního památníku na Vítkově v Praze 3, přičemž na střeše vozidla měl umístěnu aparaturu, ze které hrála hlasitě hudba, a státní vlajku České republiky. Z prostoru před fontánou vyšel vstříc vozidlu řízenému žalobcem příslušník vojenské policie oblečený v oranžové reflexní vestě, M. Š. který ve vzdálenosti přibližně 50 metrů od vozidla zvedl nad hlavu zastavovací terč a pokračoval v chůzi proti přijíždějícímu automobilu. Žalobce následně ve vozidle prohlásil: „Nemá mě co zastavovat, vole.“ a pokračoval v jízdě. M. Š. pokračoval v chůzi proti vozidlu řízenému žalobcem, přičemž ve vzdálenosti přibližně 5 metrů před vozidlem zvedl i levou ruku do vodorovné polohy směřující ke kraji vozovky. Žalobce pokračoval v jízdě. M. Š. přibližně 3 metry před přijíždějícím vozidlem zastavil, přičemž vozidlo pokračovalo až k jeho tělu, kde žalobce prudce automobil zastavil a M. Š. se současně náhle předklonil a opřel se levou rukou o přední část automobilu. Na prudké zastavení vozidla ze strany žalobce reagovala spolujedoucí paní H. slovy: „Jau, ty vole.“ M. Š. se následně otevřeným oknem u řidiče zeptal žalobce: „Vy jste neviděl, že Vám dávám pokyn k zastavení?“ Žalobce obratem reagoval otázkou: „A vy jste policista?“ M. Š. odpověděl: „Ano“. Žalobce se následně opětovně zeptal M. Š. „Vy jste policista?“ M. Š. žalobci odpověděl: „Vojenský policista“. Dále pokračoval: „Toto je vojenská akce, takže mám stejná oprávnění jako policie“. Žalobce skočil M. Š. do řeči: „Opravdu? A kdo Vám to řekl?“ M. Š. odpověděl: „Přečtete si zákon“. Žalobce reagoval slovy: „No tak jsem zastavil“. M. Š. dále žalobci řekl: „Já Vás poprosím kdyžtak couvnout a tohle ztlumit“. Žalobce reagoval slovy: „Todle nejde ztlumit“. M. Š. následně žalobci řekl: „Tak Vás poprosím, abyste odjel“. M. Š. vzápětí od vozidla řízeného žalobcem odešel. Žalobce při jeho odchodu řekl: „To mě nemůžete poprosit“. Žalobce byl zadržen Policií ČR dne 28.10.2014 v 10.30 hod. Usnesením ze dne 28.10.2014 vydaným PČR OŘ Praha III, SKPV, pod ČTS: [redacted] bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) odst. 2 písm. a) písm. b) tr. zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 28.10.2014 kolem 09.45 hod., tj. v době konání pietního aktu na vrchu Vítkově, tedy na místě veřejnosti přístupném, při řízení motorového vozidla tov.zn. Škoda Superb, [redacted] rz [redacted] nereagoval na příjezdové cestě k Národnímu památníku na Vítkově na pokyny příslušníků Vojenské policie oblečených v uniformách a oranžových reflexních vestách s nápisem Vojenská policie, přičemž jel při dané situaci nepřiměřenou rychlostí a zároveň byl stavěn stavěcím terčem na úrovni sloupu veřejného osvětlení č. 300477 na pravé straně silnice (při pohledu k památníku) příslušníci Vojenské policie poškozenou J. M. [redacted], kdy však na její výzvy nereagoval a pokračoval v jízdě přímo na osobu poškozené, kdy ke střetu poškozené s vozidlem Škoda Superb nedošlo, neboť tato stihla uskočit stranou, přičemž následně byl jmenovaný stavěn druhou hlídkou Vojenské policie stavěcím terčem ve vzdálenosti 4 až 7 metrů od sloupu veřejného osvětlení příslušníkem Vojenské policie poškozeným M. Š. který dával žalobci znamení k zastavení vozu ve vzdálenosti 50 metrů od jeho osoby tím, že zdvihl terč nad svou hlavu, avšak žalobce na výzvu nereagoval, pouze mírně zpomalil své vozidlo a přitom najel do poškozeného M. Š. který byl nucen vyskočit nohama nad zem a uskočit dozadu, přičemž narazil levou rukou do přední části vozidla, kdy poté žalobce vozidlo zastavil, čímž však způsobil poranění poškozenému M. Š. a to [redacted] což si vyžádalo lékařské ošetření v Ústřední vojenské nemocnici v Praze 6 s vystavením pracovní neschopnosti, tedy jednal užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, takový čin spáchal se zbraní a jinému takovým způsobem ublížil na zdraví, jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že hrubým způsobem rušil přípravu, průběh nebo zakončení shromáždění nebo obřad lidí. Dne

30.10.2014 byl doručen Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 3 podnět k podání návrhu na vzetí žalobce do vazby s tím, že je zde důvodná obava, že bude opakovat trestnou činnost pro níž je stíhán nebo vykoná skutek, který by mu mohl být označen jako trestný čin, který připravuje na den 17.11.2014. Dne 30.10.2014 bylo obvodním státním zástupcem pro Prahu 3 navrženo, aby byl žalobce vzat do vazby. Usnesením ze dne 31.10.2014 Obvodní soud pro Prahu 3 propustil žalobce ze zadržení na svobodu, přijal písemný slib žalobce a zároveň stanovil dohled probačního pracovníka, a to usnesením [REDAKCE]. Podáním ze dne 31.10.2014 podal žalobce do usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 28.10.2014 stížnost. Podáním ze dne 7.11.2014 žalobce stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 28.10.2014 odůvodnil. Usnesením ze dne 24.11.2014 č.j. [REDAKCE] státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3 podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušila ke stížnosti žalobce usnesení policejního orgánu PČR OŘ Praha III, SKPV, ze dne 28.10.2014, ČTS: [REDAKCE]. Státní zástupkyně v odůvodnění usnesení uvedla, že k uvedeným jednáním se váže i skutková podstata provinění dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kdy je nutno přisvědčit námitce stěžovatele, neboť v odůvodnění sdělení obvinění zcela absentuje jakékoli odůvodnění použité právní kvalifikace či jakákoli zmínka o ní. Nicméně státní zástupkyně v jednání obviněného neshledává naplnění skutkové podstaty uvedeného trestného činu. Je sice pravdou, že žalobce narušoval průběh organizovaného shromáždění, avšak v žádném případě nelze toto jeho jednání označit jako narušování hrubým způsobem. Státní zástupkyně v daném případě uzavírá, že jednání obviněného na předmětném shromáždění bylo zcela jistě problematické, nicméně dosud zdokumentované skutečnosti nenasvědčují tomu, že společenská škodlivost jeho jednání dosáhla intenzity tak, jak to má na mysli ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Dne 27.11.2014 došlo k odevzdání věci k projednání přestupku žalobce Úřadu Městské části Praha 3. Dne 4.12.2014 byla věc postoupena Magistrátu Hlavního města Prahy, odboru dopravně správních činností. Dne 29.7.2015 byl vydán příkaz o uložení pokuty žalobci, a to ve výši [REDAKCE] Kč. Žalobce přípisem ze dne 12.8.2015 podal odpor proti příkazu o uložení pokuty. Dne 6.11.2015 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, č.j. [REDAKCE] s tím, že vzhledem k tomu, že dle ustanovení § 20 Zákona o přestupcích zanikla odpovědnost za přestupek ke dni 29.10.2015 nezbylo správnímu orgánu než rozhodnout jak je uvedeno. Přípisem ze dne 18.2.2015 adresovaným Ministerstvu obrany ČR žalobce požádal o náhradu nemajetkové i majetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem pracovníka [REDAKCE] M [REDAKCE] Š [REDAKCE] který žalobce protiprávně obvinil. Nesprávným úředním postupem vznikla žalobci dle přípisu majetková škoda ve výši 14 000,- Kč spočívající v tom, že nemohl vykonávat své povolání po dobu 14ti dnů, kdy mu bylo odtaženo a zadrženo vozidlo Škoda Superb, [REDAKCE] dále pak nemajetková újma ve výši 3 000 000,- Kč, která spočívá v poškození zdraví a dobrého jména, jména rodiny, v zaměstnání, u přátel. Stanoviskem ze dne 30.3.2016 žalovaný nárok žalobce neuznal a náhradu škody nepřiznal s tím, že nebyly naplněny podmínky pro vznik nároku dle zákona č. 82/98.

6. Po právní stránce soud posoudil věc následovně:

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“) mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle ust. § 8 odst. 1 OdpŠk lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle odst. 2 téhož ust. byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

Podle ust. § 13 odst. 1 OdpŠk odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Dle odst. 2 téhož ustanovení má právo na náhradu škody ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle ust. § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle ust. § 31a odst. 3 OdpŠk v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédně se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.

7. Jak vyplývá mimo jiné i z konstantní judikatury (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 5103/2009, sp.zn. 28 Cdo 4463/2010, sp.zn. 30 Cdo 1249/2014), objektivní odpovědnost státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem předpokládá současné splnění tří podmínek: 1/ existenci nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu, 2/ vznik škody a 3/ příčinnou souvislost mezi nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem a vznikem škody. V posuzovaném případě žalobce označil za protiprávní jednání, kterým byla žalobci způsobena majetková škoda a nemajetková újma, jednání příslušníka vojenské policie, █████ █████, který měl žalobce křivě obvinít z útoku se zbraní na veřejnou osobu.
8. Z judikatury, např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 2 Cdon 129/97, lze dále dovodit, že OdpŠk rozlišuje dvě základní formy objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem státní moci státními a jinými pověřenými orgány. Prvotní podmínkou odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím podle OdpŠk je existence rozhodnutí, jímž v konkrétní věci státní orgán aplikuje obecné pravidlo právní normy na jím posuzovaný případ a rozhoduje tak o oprávněních a povinnostech individuálních subjektů. Podle ustanovení § 8 odst. 1 OdpŠk však je nezbytnou podmínkou odpovědnosti státu, aby pravomocné nebo bez ohledu na právní moc vykonatelné rozhodnutí bylo jako nezákonné zrušeno či změněno. Druhá forma objektivní odpovědnosti státu se spojuje s nesprávným úředním postupem, jímž je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti; zpravidla jde o postup, který s rozhodovací činností nesouvisí. Ačkoliv není vyloučeno, aby škoda, za kterou stát podle uvedeného ustanovení odpovídá, byla způsobena i nesprávným úředním postupem prováděným v rámci činnosti rozhodovací, je pro tuto formu odpovědnosti určující, že úkony tzv. úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí. Z tohoto hlediska je nesprávným úředním postupem souvisejícím s rozhodovací činností např. nevydání či opožděné vydání rozhodnutí, mělo-li být v souladu s uvedenými pravidly správně vydáno či vydáno ve stanovené lhůtě, případně jiná nečinnost státního orgánu či jiné vady ve způsobu vedení řízení. Stát podle uvedených ustanovení odpovídá za předpokladu, že poškozenému vznikla škoda (majetková újma vyjádřitelná v penězích), která je v příčinné souvislosti s uvedeným postupem, tedy je-li nesprávný postup orgánu státu se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku. Pokud ovšem orgán státu shromáždí podklady

(důkazy) pro rozhodnutí, hodnotí zjištěné skutečnosti, právně je posuzuje apod., jde o činnosti přímo směřující k vydání rozhodnutí; případné nesprávnosti či vady tohoto postupu se pak projeví právě v obsahu rozhodnutí a mohou být zvažovány jedinečně z hlediska odpovědnosti státu podle ust. 7 a násl. OdpŠk

9. S ohledem na shora uvedené a s přihlédnutím k obsahu žaloby, je nutné za právní titul, na základě kterého žalobce požaduje náhradu nemajetkové újmy, považovat nezákonné rozhodnutí, neboť žalobcem tvrzené protiprávní jednání [REDAKCE] Š [REDAKCE] následně vyústilo v rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce, a to usnesení ze dne 28.10.2014 vydané PČR OŘ Praha III, SKPV, pod ČTS: [REDAKCE], které bylo následně ke stížnosti žalobce zrušeno usnesením státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3 ze dne 24.11.2014, č.j. [REDAKCE]. Z tohoto důvodu je nutné za právní titul, od kterého odvozuje žalobce příslušný nárok na náhradu nemajetkové újmy dle OdpŠk, označit usnesení ze dne 28.10.2014 vydané PČR OŘ Praha III, SKPV, pod ČTS: [REDAKCE]. Za situace, kdy bylo v řízení prokázáno splnění základní podmínky pro vznik nároku na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, soud dále přistoupil k posouzení splnění dalších dvou podmínek vzniku objektivní odpovědnosti státu za škodu. Soud I. stupně proto dále posuzoval, zda žalobci vznikla nemajetková újma. Žalobce v podané žalobě v obecné rovině tvrdil, že bylo zasaženo do jeho osobnostních práv, a to do práva na čest a důstojnost fyzické osoby, do dobré pověsti žalobce, do práva na zdraví, do práva na rodinný život a do ostatních práv. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl, jakým konkrétním způsobem bylo zasaženo do shora uvedených práv žalobce, zdejší soud žalobce na jednání konaném dne 22.7.2016 v souladu ust. § 118 odst. 1 a 3 o.s.ř. vyzval, aby doplnil vyličení rozhodujících skutečností, jakým konkrétním způsobem došlo nezákonným rozhodnutím k zásahu do práv žalobce, respektive ke vzniku nemajetkové újmy, na základě jakých skutečností dospěl žalobce k závěru, že jím požadovaná náhrada nemajetkové újmy je přiměřená jím tvrzené nemajetkové újmě a aby k prokázání veškerých doplněných tvrzení označil důkazy. Nálezací soud současně žalobce poučil o následcích nesplnění výzvy. V návaznosti na výzvu soudu žalobce svá tvrzení ve vztahu k bližší specifikaci vzniklé nemajetkové újmy nedoplnil, pouze navrhl doplnění dokazování příloženými články a výslechem otce žalobce, když současně uvedl, že jím požadovaná náhrada nemajetkové újmy je přiměřená z důvodů, že na základě důkazů je zřejmé, že bylo velmi intenzivně zasaženo do práv žalobce a nebylo nalezeno srovnatelné soudní rozhodnutí v rámci odškodňování dle zákona č. 82/1998 Sb. S přihlédnutím k uvedenému je zřejmé, že žalobce nesplnil břemeno tvrzení ve vztahu ke vzniku nemajetkové újmy a v návaznosti na tuto skutečnost neunesl ani břemeno důkazní. V případě žalobce tak nebyla splněna jedna ze tří podmínek pro vznik odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, a to vznik nemajetkové újmy.
10. Vzhledem k tomu, že u žalobcem uplatněného nároku nebylo prokázáno kumulativní splnění předpokladů, za kterých se odpovědnost státu za škodu realizuje, soud žalobu v plném rozsahu zamítl.
11. Nad rámec shora uvedeného považuje zdejší soud za nezbytné zdůraznit, že i v případě, kdy by žalobce řádně tvrdil a prokázal splnění všech tří podmínek pro vznik odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím podle OdpŠk, k žalobcem požadovanému přiznání zadostiučinění v penězích by s největší pravděpodobností nálezací soud nepřistoupil, neboť jak vyplynulo z provedeného dokazování, žalobce sám konflikt, který vyústil v nezákonné rozhodnutí, vyvolal, přičemž se nejednalo o první úmyslné vyvolání konfliktu se státními orgány ze strany žalobce. Současně bylo v řízení prokázáno, že žalobce při příjezdu k Národnímu památníku na Vítkově dne 28.10.2014 neuposlechl výzvy vojenské policistky M [REDAKCE] k zastavení vozidla ani následně obdobné výzvy vojenského policisty Š [REDAKCE] na které reagoval slovy: „Nemá mě, co zastavovat“ a vůz prudce zastavil až v momentě, kdy

hrozilo, že vojenského policistu Š [redacted] jedoucím automobilem srazí. I přesto, že nebylo zcela bezpečně z obrazových záznamů a dalších důkazních prostředků prokázáno, že ke střetu automobilu řízeného žalobcem s vojenským policistou Š [redacted] došlo, tuto skutečnost nelze zcela vyloučit, zejména s ohledem na reakci vojenského policisty Š [redacted] který se dle obrazového záznamu pořízeného z památníku na Vítkově náhle předklonil a levou rukou se opřel o přední část vozu, a s ohledem na prudké zastavení vozidla žalobcem, které je patrné na obrazovém záznamu pořízeném z vozidla a které bylo komentováno nadávkami ze strany spolujezdkyně žalobce paní H [redacted]. Žalobce tak zcela jednoznačně porušil své povinnosti, když nereagoval na pokyn vojenského policisty Š [redacted] k zastavení a nezastavil v dostatečné vzdálenosti od jeho osoby. Žalobce následně odmítal vyhovět i dalším žádostem vojenského policisty Š [redacted], který žalobce nejprve žádal, aby couvl a ztlumil hlasitou hudbu, a když žalobce toto odmítl, tak jej žádal, aby odjel, na což žalobce reagoval slovy: „To mě nemůžete poprosit.“ Žalobce pokračoval ve svém protiprávním a nevhodném jednání i po opuštění vozidla, kdy jej tentokrát přítomný příslušník Policie ČR vyzval, aby s vozidlem odjel, neboť nemá povolení k vjezdu nebo aby vypnul alespoň hlasitou hudbu. Žalobce neuposlechl ani tyto výzvy. Na nevhodné chování žalobce ostatně poukázala i státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 3, která ve zrušujícím rozhodnutí uvedla, že obviněný (žalobce) narušoval průběh organizovaného shromáždění a jednání obviněného na předmětném shromáždění bylo zcela jistě problematické. Žalobci posléze za jeho jednání nebyla uložena v konečném důsledku sankce v přestupkovém řízení pouze s ohledem na plynutí lhůt stanovených zákonem o přestupcích a s ohledem na liknavý přístup Magistrátu hlavního města Prahy, který ve věci nečinil žádné úkony po dobu 3 měsíců. S ohledem na shora uvedené zdejší soud rozhodně odmítá závěry žalobce, že by proti žalobci bylo organizováno zločinné spolčení státních orgánů, že by byl žalobce úmyslně ze strany státního aparátu kriminalizován, že by docházelo ke zneužití pravomoci úřední osoby či k šikanóznímu jednání příslušníků policie. Jednání příslušníků vojenské policie a Policie ČR bylo naopak velmi vstřícné, a to dokonce i v době, kdy žalobce opakovaně odmítal uposlechnout jejich výzev. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem má proto zdejší soud za to, že přiznání zadostiučinění v penězích by bylo v případě žalobce v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti. Závěrem nalézací soud pro úplnost dodává, že trestní stíhání žalobce na základě nezákonného rozhodnutí trvalo méně než 1 měsíc, a to od 28.10.2014 do 24.11.2014, přičemž byl zadržen od [redacted] hod. do [redacted] hod.

12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a v řízení zcela úspěšně žalované s odkazem na ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. přiznal náhradu paušálních nákladů za 2 vyjádření ve věci samé a 4 účasti na jednáních soudu v celkové výši 1 800,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 4. února 2019

JUDr. Luděk Pilný
soudce